Quaresma - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 09/03/2014 - 09:00

Gn 2,7-9
Rm 5,12-19
Mt 4,1-11

Dimecres passat va ser dimecres de Cendra. Vam escoltar les paraules del Sermó de la Muntanya sobre l'almoina, el dejuni i l'oració. Avui em vist Jesús en el desert, en dejuni i oració. Just després de ser batejat per Joan, amb l'experiència encara viva de la vinguda de l'Esperit Sant al seu cor i a la seva vida, i de les paraules del Pare ("Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut"), Jesús es retira al desert per saber què volia Déu d'ell, què volien dir aquelles paraules del Baptisme tan entranyables. En aquells llargs dies de solitud i de presència de Déu, Jesús ha albirat què significava ser Fill de Déu, des del punt de vista de Déu Pare. Al llarg de la seva vida tornarà moltes vegades a confrontar amb el Pare l'experiència del seu baptisme i de la seva comprensió, en moltes estones de pregària. Ara **apareix el temptador**. En Mt en el transfons de les tres temptacions hi ha el poble d'Israel en el desert, en la marxa des d'Egipte a la Terra promesa, i la desconfiança del poble en el Déu alliberador, en tres moments claus: la manca d'aliment, el dubte de si realment Déu està amb ells i els acompanyai el vedell d'or com alternativa dels deus cananeus al Déu únic, creador i salvador. **"Si ets el Fill de Déu".**, Hi ha un xoc d'imatges de "Fill de Déu": la que Jesús va copsar en el Baptisme, i la que presenta el temptador, que manifesta una imatge freqüent del Messies tal com apareix al NT tant en els deixebles com en autoritats i poble: un Messies triomfant,polític, vencedor dels Romans. Per a Jesús la imatge de Fill de Déu és la del Servent de Yahvé d'Isaïes. En les tres temptacions la primera és personal; la segona, social; i la tercera és mundana, en el doble sentit de defensar els criteris del món, i d' abast universal ("tots els reialmes de la terra"). En la primera i en la última estan sols Jesús i el temptador. En tota temptació hi ha un engany sota la imatge de un bé. Veurem com Jesús en la seva vida va actuar totalment en contra del temptador. **En la primera temptació**, després de quaranta dies de dejuni, el temptador li diu que utilitzi els seus recursos, la seva filiació divina, per a vèncer la fam, "convertir les pedres en pans". La resposta de Jesús és reafirmar la seva condició humana, senzilla, humil, necessitada; i alhora que la Paraula de Déu també és aliment per a la vida, la que dóna sentit. No només de pa viu l'home. La matèria i l'esperit. Un dia Jesús va donar pa a una multitud, però aquesta el va voler fer rei, perquè pensava que resoldria totes les seves necessitats. Jesús no volia eliminar la responsabilitat humana, només aflorar la seva capacitat de compartir. No ho van entendre. **Amb la segona temptació**"l'enemic de natura humana", que diria Sant Ignasi, pretén forçar Déu a intervenir, perquè davant d'un miracle tan espectacular, la gent cregui en Jesús. En la seva vida pública, Jesús va guarir un cec de naixement, i el fariseus es "van tornar cecs" per no veure la realitat. S'estimaren més que l'home hagués quedat cec, que no reconèixer la bondat de Déu. Si no creuen al Senyor de les Benaurances, no creuran en cap miracle. Creure és un acte de confiança en la persona de Jesús; no és ni espectacle, ni forçar voluntats, ni imposar-se. El temptador **en la tercera temptació** es fa el senyor del món. I per donar el poder a les persones reclama adoració. El Déu de Jesús és l'únic Déu i Senyor, l'únic que pot rebre la nostra adoració. Jesús, en aquella acció del fills del Zebedeu que volien ser en el Regne de Déu com les primeres autoritats, ataca la manera d'exercir el poder les autoritats mundanes: "Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si fossin amos". "Però entre vosaltres no ha de ser pas així". El "Fill de l'home no ha vingut a ser servit, sinó a servir". En les temptacions es revela clarament com Jesús ha entès la seva filiació divina, i com és Déu Pare. Jesús entén que ser Fill de Déu suposa viure la seva humanitat com els pobres, els senzills i els servidors.; i que Déu vol que visqui així la seva vida. Quan a la creu les autoritats religioses del poble li demanen "que si ets el Fill de Déu, baixa de la creu", segueixen la lògica del temptador. Precisament perquè és el Fill de Déu no pot baixar de la creu. S'ha identificat amb els pobres d'aquest món, i els pobres són els qui moren a la creu.

ETIQUETES
TEMPTACIÓ PODER